

نقاشی نامه

هلنا شین دشتگل

شین دشتگل، هلنا، ۱۳۵۲ -

نقاشی نامه / هلنا شین دشتگل. -- تهران: هادیان، ۱۳۸۴.

۶۴ ص.: مصور.

ISBN: 964-94394-6-3

Helena Shin Dashtgol, Book of Painting.

عنوان اصلی:

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. شین دشتگل، هلنا، ۱۳۵۲ - ۲. نقاشی های ایرانی -- قرن ۱۴. الف. عنوان.

۷۵۹/۹۵۵

ND ۹۸۹ / ۹۶ش ۷

۷۸۹۳-۸۴ م

کتابخانه ملی ایران

تهران - خیابان مطهری، بین میرعماد و مفتح، ساختمان ۲۳۴ طبقه چهارم، تلفن: ۸۸۸۱۱۰۴۱

نقاشی نامه

هلنا شین دشتگل

مترجم: تبسم آتشین جان

چاپ اول: تابستان ۱۳۸۴؛ تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی: همپو؛ چاپخانه: گلبرگ

کلیه حقوق محفوظ می باشد.

ISBN: 964-94394-6-3

شابک: ۹۶۴-۹۴۳۹۴-۶-۳

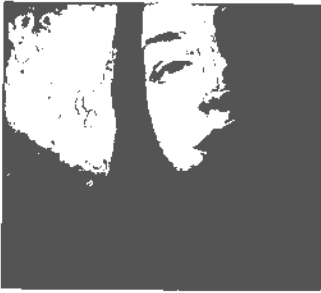

فهرست نقاشی‌نامه

۷	تعال، رمز و زیبایی
۹	مقدمه‌ای بر نقاشی‌نامه
۱۳	از مجموعه‌ی «گل من»: شبه چاپ: آبرنگ: ۱۲/۵ × ۱۸/۵ سانتیمتر: ۱۳۸۲
۱۴	خاطر دور افتاده (از مجموعه‌ی «گل من»): ترکیب مواد: ۲۴ × ۲۰ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۱۵	از مجموعه‌ی «گل من»: ترکیب مواد: ۴۷/۵ × ۲۳/۵ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۱۶	از مجموعه‌ی «گل من»: ترکیب مواد: ۳۲/۵ × ۲۰ سانتیمتر: ۱۳۷۵-۸۳
۱۷	یکی از نخستین: ترکیب مواد: ۲۳ × ۱۵ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۱۸	چشمه‌ی خورشید: ترکیب مواد: ۲۳ × ۱۷ سانتیمتر: ۱۳۷۵
۱۹	نامه‌های عین القضاة: ترکیب مواد: ۳۰ × ۵۰ سانتیمتر: ۱۳۸۱
۲۰	شمایل شکن: آبرنگ: ۲۰ × ۱۰ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۲۱	حادثه‌ی خجسته: ترکیب مواد: ۲۰ × ۱۶ سانتیمتر: ۱۳۷۵-۸۳
۲۲	صدر نشین: آبرنگ: ۲۴ × ۲۶ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۲۳	کوشش و تقدیر: آبرنگ: ۳۲/۵ × ۱۵/۵ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۲۴	یکتا پرستی: ترکیب مواد: ۲۴/۵ × ۱۶ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۲۵	حوض نقاشی: ترکیب مواد: ۲۰ × ۱۹/۵ سانتیمتر: ۱۳۷۶
۲۶	در جستجوی زمینی دیگر: ترکیب مواد: ۲۳ × ۱۸ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۲۷	جستجوی هر اسناک: ترکیب مواد: ۲۲ × ۱۹/۵ سانتیمتر: ۱۳۷۵
۲۸	جزر و مد قلم: ترکیب مواد: ۲۰ × ۱۰ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۲۹	یادمان (چهل طوطی): ترکیب مواد: ۳۱ × ۲۶/۵ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۳۰	رحمت ایزد: آبرنگ: ۳۰ × ۱۹/۵ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۳۱	همایش رنگ‌ها: ترکیب مواد: ۴۵ × ۳۵ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۳۲	سازش رنگها: ترکیب مواد: ۲۵ × ۱۱ سانتیمتر: ۱۳۷۸
۳۳	شهر من (۱۳۸۳): ترکیب مواد: ۳۰ × ۲۲ سانتیمتر: ۱۳۸۳
۳۴	دیدار از سقاخانه: گواش: ۲۷/۵ × ۱۸ سانتیمتر: ۱۳۷۶

- ۳۵----- رجعت ایزد؛ ترکیب مواد: $۲۳ \times ۱۶/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵-۸۳
- ۳۶----- عبور از لحظه ها؛ ترکیب مواد: $۳۹/۵ \times ۲۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵
- ۳۷----- قیام رنگها؛ ترکیب مواد: $۲۰ \times ۱۹/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۸۲
- ۳۸----- پنجره ها؛ ترکیب مواد: $۲۳ \times ۱۶/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۶
- ۳۹----- در گل و لای خیال؛ آبرنگ؛ ۱۸×۱۱ سانتیمتر؛ ۱۳۸۲
- ۴۰----- انبوه محبوبه هایم؛ آبرنگ و روان نویس؛ $۲۰ \times ۱۱/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۸
- ۴۱----- پی نوشت ها؛ ترکیب مواد: ۱۲×۸ سانتیمتر؛ ۱۳۷۸
- ۴۲----- عطر سبز ه؛ ترکیب مواد: $۱۹/۵ \times ۱۸/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵-۸۲
- ۴۳----- به یاد رهی معیری؛ ترکیب مواد: ۲۵×۱۸ سانتیمتر؛ ۱۳۸۱
- ۴۴----- نشانواره؛ آبرنگ؛ ۲۳×۱۷ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵-۸۳
- ۴۵----- پیچ رنگ ها؛ مداد رنگی و آبرنگ؛ $۲۲/۵ \times ۲۲$ سانتیمتر؛ ۱۳۸۳
- ۴۶----- اقرار نامه؛ آبرنگ؛ $۲۲/۵ \times ۱۶$ سانتیمتر؛ ۱۳۸۲
- ۴۷----- همایش خط و رنگ؛ ترکیب مواد: ۳۰×۱۷ سانتیمتر؛ ۱۳۸۴
- ۴۸----- سفید در اوج؛ ترکیب مواد: ۲۲×۲۱ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵-۸۳
- ۴۹----- میان قلب ها؛ ترکیب مواد: $۲۸/۳ \times ۲۴$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵-۸۳
- ۵۰----- سطر های از هم گسیخته؛ ترکیب مواد: $۲۹/۵ \times ۲۳$ سانتیمتر؛ ۱۳۸۳
- ۵۱----- شامگاه؛ ترکیب مواد: $۴۰ \times ۳۰/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۵
- ۵۲----- سال های دگرگونی؛ کلاژ و ترکیب مواد: $۱۷/۵ \times ۱۷/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۸
- ۵۳----- گل بود (از مجموعه «گل من»); کلاژ، ترکیب مواد: $۱۸/۵ \times ۱۸/۵$ سانتیمتر؛ ۱۳۷۸

هلنا شین دشتگل در سال ۱۳۵۲ در تهران متولد شد. وی کارشناس ارشد نقاشی از دانشگاه الزهراء و عضو پیوسته‌ی انجمن نقاشان ایران است و در بیش از ۳۰ نمایشگاه نقاشی حضور فعال داشته که از آن جمله به موارد ذیل می‌توان اشاره نمود:

نمایشگاه انفرادی :

۱۳۸۱ نگارخانه اورژنگ (دیدار با سیمرغ)، تهران

نمایشگاه های گروهی:

- ۱۳۷۳ گالری سوره، تهران
- ۱۳۷۳ گالری سوره، اصفهان
- ۱۳۷۳ گالری امیرکبیر، تهران
- ۱۳۷۴ گالری سوره (مسلمانان بوسنی و هرزگوین)، تهران
- ۱۳۷۴ نگارخانه موزه سعدآباد (هفته میراث فرهنگی)، تهران
- ۱۳۷۴ موزه شهدا (عاشورا)، تهران
- ۱۳۷۴ موزه شهدا (۱۷ شهریور)، تهران
- ۱۳۷۴ موزه هنرهای معاصر (سومین بی‌ینال نقاشان ایران)، تهران
- ۱۳۷۴ فرهنگسرای بهمن (تجلی بعثت و ولایت در آینه هنر)، تهران
- ۱۳۷۴ فرهنگسرای بهمن (انتظار)، تهران
- ۱۳۷۴ به مناسبت هفته زن، رومانی
- ۱۳۷۵ نگارخانه جمشیدیه و نگارخانه بهزاد (اندیشه های اسلامی در آینه هنر)، تهران
- ۱۳۷۵ فرهنگسرای خاوران (هفته جنگ)، تهران
- ۱۳۷۶ تالار محراب، تالار مولوی (اولین نمایشگاه نقاشی زنان استان تهران)، تهران
- ۱۳۷۷ دومین نمایشگاه نقاشی زنان استان تهران (زن در عرصه های انقلاب)، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران
- ۱۳۷۸ نگارخانه دریاییگی، تهران
- ۱۳۷۹ فرهنگسرای نیاوران، تهران
- ۱۳۷۸ مرکز بین المللی توسعه صادرات ایران، تهران
- ۱۳۷۸ فرهنگسرای خاوران (تجلی معروفات)، تهران
- ۱۳۷۹ اولین نمایشگاه بین المللی دوسالانه هنرهای تجسمی دانشجویان مسلمان)، تهران
- ۱۳۸۰ نگارخانه هنرمندان (تجربه های نو)، تهران
- ۱۳۸۰ نگارخانه هنرمندان، اعضای انجمن نقاشان، تهران
- ۱۳۸۰ فرهنگسرای خاوران، تهران
- ۱۳۸۰ مرکز بین المللی گفتگوی تمدن ها، (دانشجویان دانشگاه الزهراء)، تهران
- ۱۳۸۱ فرهنگسرای نیاوران (به مناسبت محیط زیست)، تهران
- ۱۳۸۱ نگارخانه هنرمندان، اعضای انجمن نقاشان ایران، تهران
- ۱۳۸۱ فرهنگسرای هنر (به نفع زلزله زدگان)، تهران
- ۱۳۸۱ رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی (زنان نقاش ایرانی)، بیروت
- ۱۳۸۲ نگارخانه هنرمندان، (به نفع زلزله زدگان بم)، اعضای انجمن نقاشان ایران، تهران
- ۱۳۸۲ فرهنگسرای هنر (اعضای کمیته انتشارات انجمن نقاشان ایران)، تهران
- ۱۳۸۳ نگارخانه هنرمندان (اعضای فعال انجمن نقاشان ایران)، تهران

وی در زمینه‌های فرهنگ و هنر ایران پژوهش و مقالاتی دارد که از آن میان می‌توان آثار زیر را نام برد:
 بازتاب صورت‌های فلکی بر اساطیر ایران (۱۳۷۹)، مظاهر شر در هنر عامه ایران (۱۳۸۱)، دیدار کنیزان و ودانه از زال (۱۳۸۱)،
 صورت آب (۱۳۸۲)، بازتاب تصویری زن در روایات اسلامی و شاهنامه (۱۳۸۲)، متن نوشتاری نسخه معراج‌نامه میرحیدر (۱۳۸۳).

همایون سلیمی *

تعال، رمز و زیبایی

در باور من زیبایی را می توان در دو مقوله خلاصه کرد: تعادل و رمز، رمزی که در جان آدمی جای دارد و با هیچ نیرویی نمی توان به آن دست یافت مگر در حالتی ناخودآگاه، بدان هنگام که شوقی در جانمان به پا می خیزد و نیازی برای ظهور تخیل پدید می آید.

زمانی که هنرمند در پی تجربه ای می رود، بسته به توانمندی و ابزاری که در اختیار خویش دارد به علایمی می رسد. علایمی که نقاش تصویرش می کند. موسیقی دان تصنیفش می نماید و شاعر آن را می سراید و چنین است که همه ی آدمیان تا ۵ سالگی بی پروا و جسورانه به ترسیم خطوط دست می زنند، باز مزمه و اصوات سرگرم می شوند و کلمات زیبا به زبان می رانند که مردمان را توان درکش نیست؛ هم از این روی است که کودکانه اش می نامند.

اما اهل نظر نیک می دانند که نابترین لحظات خلاقه ی آدمی، در این دوران شکل گرفته و امکان بروز می یابد. آنگاه از کودکی گذشتیم و غرقاب های زندگی معمول، آنچنان ما را از خود دور کرد که تمام لحظات هستی مان از بایدها و نبایدها پر شد و دیگر جایی برای تخیل ناب باقی نماند، تنها روی آوردن به هنر است که به ما این امکان را می دهد تا اگر شوقی و بی تابي خویش را بدل به جسارتی برای خلق آثار کردیم، بی شک بار دیگر آزادی کودکانه را در خود باز یابیم. با این تفاوت که این بار انسانی هستیم فرهیخته و تعلیم یافته که به هنگام خلق هنری در کنار کودک جان خویش به پاسداری نشسته ایم و آگاهانه در این

* دکترای زیباشناسی و علوم هنر از دانشگاه سوربن، عضو هیئت علمی دانشگاه هنر، تهران.

انتظاریم که بازی‌های کودکانه‌اش با سلاح توانمند تکنیکی درآمیزد و اثر را آنچنان به تعالی رساند که جایگاهی برای تولد رمزپردازی و جانمایه‌ی درونی گردد.

من منتقد هنری نیستم اما آنگاه که آثاری دارای تعادل در فضای ذهنم ابهامی مثبت ایجاد کند، به آینده‌ی آنها امیدوار می‌گردم. زیرا اعتقاد دارم که آثار هنری به مانند نهال‌هایی جوان هستند که چون بر آنها فصل‌هایی می‌گذرد، میوه‌های خویش را به ثمر می‌رسانند. چه بسیار پیش آمده که شاعری شعری سروده و یا نقاشی چنان تصویری نقش زده که با زندگی در کنارش معانی درونی خویش را بر هنرمند و دیگران آشکار نموده است.

امیدوارم آثار «هلنا شین دشتگل» که تصویر نمونه‌هایی از آن را در این مجموعه مشاهده می‌نمایید از زمره این آثار باشند.

نباید این نکته را هم فراموش کرد که تصویر یک اثر هنری با خود اثر دارای تفاوت‌های بسیاری است و در هر لحظه برای درک رساتر و دقیق‌تر کار یک نقاش، خود اثر، تأثیرات صادقانه‌تری در جان مخاطب بر جای خواهد گذاشت.

شهریور ۱۳۸۳

گفتم که بنما نردبان تا بروم بر آسمان
گفتا سر تو نردبان سر را درآور زیر پا
(مولانا)

مقدمه‌ای بر نقاشی‌نامه

تا سنین نوجوانی در راه هدفی بس شیرین و انگیزه‌وار نقاشی‌هایم را از گرایشات
کودکانه تا هر سبکی که بتواند به پرسش‌های آن دوران پاسخ دهد، گسترش دادم.
با آغاز فعالیت هنری در مسیر پیشرفت و شناخت از محیط پیرامون، صمیمانه بر
موضوع انسان تکیه کردم و به کشیدن چهره‌هایی با موضوع‌های دلخواه و گاه متناسب با
فضای اجتماعی سرزمینم روی آوردم.

در گذر اندیشه‌ها و مطالعاتم بر آثار باستانی یونان، هنر مسیحی در دخمه‌ها، پیکره‌های
عظیم و پرتوان رنسانسی و باروکی تا لحظه‌نگاری امپرسیونیستی، هیچ وقفه‌ای را
نمی‌شناختم.

پس از این تکاپوی جستجوگر، گرچه تنوع سبک در خلق چهره‌ها به اصول قدیم
بازگشته بود ولی مسیر دیگری را می‌پیمود تا بدان جایی که «رنگ» و «خط» از گوناگونی
قابل ملاحظه‌ای برخوردار گشت و در مقایسه با آثار اولیه، تفاوت و اختلاف عمیق را
نمایان ساخت.

با گذر از این مرحله، نقاشی‌ها را با گسستن از شیوه‌ای که در آن مهارت یافته و به آن
اعتماد داشتم؛ دستخوش دگرگونی‌های اساسی نمودم. شیوه‌ای که به مراتب انتزاعی‌تر
می‌نمود. ضمن حفظ آموخته‌هایم نزد استاد بزرگوار «علی مطیع» * (۱۳۷۳-۱۳۷۰)، دوره‌ی

* استاد پیشکسوت نگارگری ایران.

دیگر از جستجوهایم آغاز شد. این مرحله با بررسی و پژوهش‌هایی در متن‌های ادبی ایران و همگامی آن با تصاویر نسخه‌های خطی به تحقیق پیوست (۱۳۷۳). پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در هر دو زمینه نمایان شد و روز به روز گسترش یافت تا جایی که هرگز دل کندن از آن مسیر نشد.

با چنین مقدماتی بود که نقاشی‌هایی بیش از ۱۰۰ اثر (۷۸-۱۳۷۵)

پدید آمد، مجموعه‌ای که بخشی از آن «موجودات غریب» نامیده شد. جهت بیان تصویری این موجودات، از همان سبک آغازین نقاشی‌هایم بهره بردم که مرا به هیچ روی خشنود نمی‌ساخت. برای رهایی از شیوه‌ی مذکور به آزادی عمل در نحوه‌ی اجرا دست زدم، که پس از یک سال تلاش مداوم، ضمن حذف هرگونه اشاره به فضای سه‌بعدی، گونه‌ای ساده‌انگاری در بیان فرم و رنگ را پدید

آورد و به هر ترتیب توانستم به روش دلخواه دست یابم.

حاصل کار رضایت‌بخش بود و مورد توجه بینندگان عام و خاص نقاشی‌هایم قرار گرفت. از آنجایی که این موجودات را در قالب‌های مختلف ایرانی و اساطیر شرق و غرب مورد پژوهش قرار دادم، دیگر تمام وجود آدمی، طبیعت پیرامون و هرچه که با آن در ارتباط بودم به همان شکل و شمایل غریبانه مجسم و در نظرم جلوه می‌نمود. موضوعات عادی و روزمره جایی برای تأمل نداشت.

با رویکردی دوباره و برای رهایی از این بحران بار دیگر صمیمانه بر موضوع انسان و با نوعی تضاد عاطفی تکیه کردم که مجموعه‌ی «آدم - حوا» حاصل این تلاش است.

در این کوشش عمدی از «طبیعت» بسیار آموختم و در پیوند با آن مجموعه‌ی «صورت فلکی» را با بیان تصویری مورد نظر پدید آوردم. با برپایی نمایشگاهی تحت عنوان «دیدار با سیمرغ» (۱۳۸۱) که همنام با عنوان کتاب ارزشمند آقای دکتر «تقی پورنامداریان» بود، قرین یک سال از طرح‌ها و رنگ‌های ذهنم فاصله گرفتم و به پژوهش‌هایم رسیدگی نمودم. گویی هرگز نقاش نبودم.

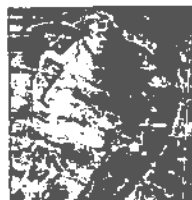
«فرصت مغتنمی دست داد که از نمایشگاه نقاشی خانم دشتگل دیدن کنم با مایه‌ی واحد "دیدار با سیمرغ".

نقاشی‌ها تصویر ذهنی آمیخته با تخیل ظریف خانم دشتگل است، تابلوها چهره‌هایی هستند اغلب با چشمان بسته که به درون خویش نگاه می‌کنند. گویی به من نهفته تویی که مولوی نیز در درون خویش کشف کرده است. به

نظر می‌رسد بالی در آوردن مستلزم دیدار درون ژرف است چنانکه مرغان منطق‌الطیر نیز تا در راه‌اند به دنبال سیمرغان، چون به او می‌رسند خود را می‌بینند و درون خود را کشف می‌کنند. این درون نهفته‌ی ژرف و رنگین آرزوی دور از دسترس تمام عارفانی است که در جستجوی حقیقت سرانجام به خویش می‌رسند.»

این دوره با قاب‌های خالی آویخته بر دیوار، مطالعه‌ی آثار گوته، سهروردی تا عین‌القضات در نهایت سکوت سپری شد.

دیدار از قاب‌ها بسیار آموزنده بود. قاب‌های خالی با شیشه‌هایی که انعکاس هر تصویری بر آن نخستین تراوشات ذهن را بیدار کرد. دیگر بوم و سه پایه کافی نبود.

در این دوره خصوصیت بهره‌مندی از سطوح ناهماهنگ و انواع وسایل کاربردی و تزئینی نمایان شد و تنها پلی بود به سوی سازندگی بهتر. با تغییر دستمایه‌های کاری هرآنچه در

پیرامونم بود از اشیاء قدیمی، میز کهنه، قطعات جعبه‌های میوه‌ی کنار خیابان تا منبع آب را بی‌نصیب از رنگ و نقش و نگار نگذاشتم. رنگ‌ها را به آسمان پاشیدم و از اثرات آن بر زمین، طرحی از انبوه محبویه‌های کشیدم و ناخواسته به رنگ‌ها جان دادم. دیرزمانی به این منوال سپری شد و آنگاه آرامش نسبی و صلح درونی به سراغم آمد. با تعداد آثار بی‌شماری که یا ساخته و یا بر آن نقشی کشیده بودم.

به هر ترتیب از تمام خرابی‌ها، دگرگونی ساختم و این بار با رویکردی تازه در ادامه‌ی

آثار گذشته، یادداشت‌های روزانه‌ی ذهنم را در پیوند با هستی
 مصور نمودم. یادداشت‌هایی که در این تحصیل بی‌پایان و از
 هنگام شباب در درون خویش به همراه داشته و پس از تجربه‌ای
 کوتاه اما سخت فشرده دوباره بر صفحات دلخواه به بار نشاندم.
 و چنین است که به یاد گلی، دیدار از سقاخانه‌ای، عطر
 سبزه‌ای، نغمه‌ی پرنده‌ای، خواندن شعر و یا دست‌نوشته‌ای از
 تحقیقاتم، یادداشت‌های کوتاه مادرم، روسری‌های رنگین
 ترکمنی که همیشه آنها را به یادگار می‌خریدم با گذراندن
 حادثه‌های تلخ و شیرین و با یاد خاطرات دورافتاده اما رنگین به
 دور از درگیری جریان‌های غالب در عرصه‌ی کنونی هنر، دگرگونی سال‌هایم را رقم زدم.
 فیلسوف بلژیکی، موریس مترلینگ چه به جا گفته است که: «پایان مترادف آغاز است
 زیرا هر دو وجود ندارند.» و من اساساً نه به چیزی پایان دادم و نه چیزی را آغاز نمودم و
 تنها این تکاپوی مستمر، فرصتی را پدید آورد تا سادگی را آن همه پیچش‌ها بیابم.
 امید که جنبه‌های سازنده‌ی آثار این مجموعه، بیش از جنبه‌های نقادانه‌ی آن به دیده
 آید.

«لاجرم این جا سخن کوتاه شد رهرو و رهبر نماند و راه شد» (عطار، منطق‌الطیر)

هلنا شین دشتگل

۲۴ شهریور ۱۳۸۳، تهران

با تشکر از همراهی خانم‌ها: فائقه بقراطی، بیتا علیایی، مهناز محمدیان
 و آقایان: دکتر همایون سلیمی و اشکان بلدی

CONTENT

<i>It was a Flower</i> (from the collection «My Flower»); Collage, Mixed media; 18.5×18.5cm; 1378	12
<i>The years of Change</i> ; Collage, mixed media; 17.5×17.5cm; 1999	13
<i>The Eve</i> ; Mixed media; 40×30.5cm; 1996	14
<i>The Shattered Lines</i> ; Mixed media; 29.5×23cm; 2004	15
<i>Between Hearts</i> ; Mixed media; 28.3×24cm; 1996-2004	16
<i>White in the Top</i> ; Mixed media; 32×21cm; 1996-2004	17
<i>The Gathering of Line and Color</i> ; Mixed media; 30×17cm; 2004	18
<i>Confession Letter</i> ; Water color; 22.5×16cm; 2003	19
<i>The Whisper of the Colors</i> ; Water color, crayon; 32.5×22cm; 2004	20
<i>The Symbol</i> ; Water color; 23×17cm; 1996-2004	21
<i>To the Memory of Rahi Moayeri</i> ; Mixed media; 25×18cm; 2002	22
<i>The Smell of the Meadow</i> ; Mixed media; 19.5×18.5cm; 1996-2003	23
<i>The Appendixes</i> ; Mixed media; 12×8cm; 1999	24
<i>The Bunch of my Beloveds</i> ; Water color; 20×11.5cm; 1999	25
<i>In the Mud of Imagination</i> ; Water color; 18×11cm; 2003	26
<i>The Windows</i> ; Mixed media; 23×16.5cm; 1997	27
<i>The Uprising of the Colors</i> ; Mixed media; 20×19.5cm; 2003	28
<i>Passing through the Seconds</i> ; Mixed media; 39.5×25cm; 1996	29
<i>God's Mercy</i> ; Mixed media; 23×16.5cm; 1996-2004	30
<i>Going to Saqqakhane</i> ; Gouache; 27.5×18cm; 1997	31
<i>My city</i> (2004); Mixed media; 30×23cm; 2004	32
<i>The Conformity of the Colors</i> ; Mixed media; 25×11cm; 1999	33
<i>The Gathering of Colors</i> ; Mixed media; 45×35cm; 1999	34
<i>God's Mercy</i> ; Water color; 30×19.5cm; 1999	35
<i>The Memory (Chehel Tuti)</i> ; Mixed media; 31×26.5cm; 1999	36
<i>The Fearful Search</i> ; Mixed media; 22×19.5cm; 1996	37
<i>The Tides of the Pen</i> ; Mixed media; 20×150cm; 1999	38
<i>Searching the other Land</i> ; Mixed media; 23×18cm; 2004	39

<i>The Pool of Drawing</i> ; Mixed media; 20×19.5cm; 1997	40
<i>Mono the ism</i> ; Mixed media; 34.5×16cm; 2004	41
<i>Trying and Destiny</i> ; Water color; 32.5×15.5cm; 1999	42
<i>The Top</i> ; Water color; 24×36cm; 1999	43
<i>The Blessed Happening</i> ; Mixed media; 30×16cm; 1996-2004	44
<i>The Iconoclast</i> ; Water color; 20×10cm; 2004	45
<i>Ein-ol-Qozzat's Letters</i> ; Mixed media; 30×50cm; 2002	46
<i>Sun's Spring</i> ; Mixed media; 23×17cm; 1996	47
<i>One of the First</i> ; Mixed media; 23×15cm; 1999	48
From the collection «My Flower»; Mixed media; 32×20cm; 1996-2004	49
From the collection «My Flower»; Mixed media; 47.5×23.5cm; 2004	50
<i>The Far Past Memory</i> (From the collection «My Flower»; Mixed media; 34×20cm; 2004	51
From the collection «My Flower»; Print like, watercolor; 18.5×14.5cm; 2003	52